

bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte nærmere regler for filialvirksomhed, der er omfattet af 1. pkt. Finanstilsynet fastsætter herefter nærmere regler om tilladelse, ophør, kapitalkrav, regnskab og revision og ledelse. Bekendtgørelserne vil ikke være enslydende for de forskellige virksomhedstyper. Der vil kunne fastsættes regler om, at Finanstilsynet kan undtage fra bestemmelserne i filialbekendtgørelsen. Denne mulighed vil kunne anvendes over for filialer af virksomheder, der er hjemmehørende i et tredjeland, og hvor virksomheden er undergivet tilsvarende lovgivning og tilsyn, som finansielle virksomheder med hjemsted i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. Finanstilsynet vil f.eks. på kreditinstitutområdet kunne undtage fra kravet om en særskilt filialkapital.

For filialer af administrationselskaber fastsættes endvidere regler om, hvilken form for virksomhed selskabet kan udøve her i landet. Sådanne filialer vil alene kunne administrere og markedsføre institutter for kollektiv investering, der har tilladelse i administrationselskabets eget hjemland samt udføre rådgivning

Regler om filialvirksomhed omfattet af 1. pkt. er fastsat i medfør af den gældende tilsynslovgivning. For kreditinstitutområdet er den gældende hjemmel udmøntet i bekendtgørelse nr. 590 af 12. juli 1999, for realkreditområdet i bekendtgørelse nr. 683 af 8. oktober 1991, for investeringsselskabsområdet i bekendtgørelse nr. 696 af 22. juli 1996 og for forsikringsområdet i bekendtgørelse nr. 925 af 16. november 2002.

*Stk. 3, 3. pkt.*, indebærer, at aktieselskabslovens bestemmelser om filialer finder anvendelse på filialer af kreditinstitutter, investeringsselskaber, administrationselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. Forslaget indebærer bl.a., at filialen skal registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

*Stk. 4.* fastlægger hvilke af lovens bestemmelser, der finder anvendelse på filialer her i landet af kreditinstitutter, investeringsselskaber, administrationselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union og lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. For så vidt angår fortolkningen af formuleringen »lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område« henvises til bemærkningerne til stk. 3.

For virksomheder, etableret inden for EU, eller i lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, der i form af filialer eller tjeneste-

ydelser udøver virksomhed her i landet, gælder som udgangspunkt, at de er underlagt tilsyn i det land, hvor den finansielle virksomhed har hjemsted (hjemlandstilsyn). I hvilket omfang, danske regler finder anvendelse på disse virksomheder reguleres efter EU-retlige procedureregler, samt hvad der er fastsat i de enkelte direktivbestemmelser, suppleret med indgåede aftaler, eksempelvis i form af protokoller og »Memoranda of Understanding« (Mou'er). Formuleringen af bestemmelsen er ændret i forhold til den gældende bestemmelse i realkreditloven. Der er ikke med den ændrede formulering tilsigtet nogen realitetsændringer.

*Stk. 5.* fastlægger hvilke af lovens bestemmelser, der finder anvendelse på tjenesteydelser ydet af kreditinstitutter, investeringsselskaber, administrationselskaber og forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område. For så vidt angår fortolkningen af formuleringen »lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område«, henvises til bemærkningerne til stk. 3. For så vidt angår anvendelsen af danske regler henvises til stk. 4.

*Stk. 6* fastlægger, hvilke af lovens bestemmelser, der finder anvendelse på tjenesteydelser med værdipapirhandel ydet af kreditinstitutter og investeringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. For så vidt angår fortolkningen af formuleringen »lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område« henvises til bemærkningerne til stk. 3.

*Stk. 7* fastlægger, hvilke af lovens bestemmelser, der finder anvendelse på tjenesteydelser ydet af forsikringsselskaber, der er meddelt tilladelse i et land uden for Den Europæiske Union, som Fællesskabet ikke har indgået aftale med på det finansielle område. For så vidt angår fortolkningen af formuleringen »lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område« henvises til bemærkningerne til stk. 3.

*Stk. 8* fastlægger hvilke af lovens bestemmelser, der finder anvendelse på tilsluttede andelskasser.

I *stk. 9 og stk. 10* foreslås det, at indarbejde lov om udstedere af elektroniske penge og lov om sparevirksomheder i henholdsvis kapitel 19 og 20.

Der fremgår af *stk. 9*, at kapitel 19 finder anvendelse for udstedere af elektroniske penge. Det fremgår endvidere, at kapitel 19 ikke omfatter virksomheder med tilladelse efter § 7, stk. 1.

Kapitel 19 viderefører lov om udstedere af elektroniske penge. Dog er direktivets solvenskrav præcise-